

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 17. september 2007 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Østerborg, Jan Uffe Rasmussen og Nikolaj Frederik Linneballe (kst.)).

9. afd. nr. B-1333-06:

Sagsøger 1

(advokat Anders Christian Jensen)

Sagsøger 2

(advokat Anders Christian Jensen)

Sagsøger 3

(advokat Anders Christian Jensen)

mod

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere

og Integration

(Kammeradvokaten v/advokat Benedicte Galbo)

Under denne sag, der er anlagt den 27. april 2006, har sagsøgerne, **Sagsøger 1**

, **Sagsøger 2** og **Sagsøger 3**, nedlagt endelig påstand om, at sagsøgte, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations, afgørelse af 14. december 2005 om afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9c stk. 1. 1. pkt. ophæves og sagen henvises til fornyet behandling.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagens omstændigheder:

Det fremgår af sagen, at **Sagsøger 1** sammen med sin moder, **Sagsøger 3**, og seks andre søskende den 5. juni 2003 ansøgte om opholdstilladelse i Danmark under henvisning til den herboende far, **Sagsøger 2**.

Udlændingestyrelsen meddelte opholdstilladelse til **Sagsøger 3** og fem af børnene den 15. oktober 2003, mens der blev iværksat aldersundersøgelser af henholdsvis **Sagsøger 1** og dennes bror **Vidne 1**.

Sagen blev under behandlingen forelagt Retslægerådet med henblik på en udtalelse om aldersfastsættelse af de to ansøgere.

Efter Retslægerådets udtalelse meddelte Udlændingestyrelsen opholdstilladelse til **Vidne 1** efter reglerne i den dagældende udlændingelovs § 9. stk. 2. nr. 1.

Ved brev af 19. juli 2004 meddelte Udlændingestyrelsen **Sagsøger 1** afslag på anmodningen om opholdstilladelse efter såvel udlændingelovens § 9 stk. 1., nr. 2 som udlændingelovens § 9c stk. 1., 1. pkt.

Afgørelsen blev stadfæstet af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, der den 14. december 2005, fremsendte sin afgørelse til sagsøgerne ved advokat Anders Chr. Andersen.

Ministeriets afgørelse af den 14. december 2005 er sålydende:

Ministeriet for Flygtninge, indvandrere og Integration har nu behandlet Deres klage af 19. april 2005 over Udlændingestyrelsens afgørelse af 19. juli 2004 vedrørende Deres klient **Sagsøger 1**.

Ved behandlingen af klagen har ministeriet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres breve af 19. april 2005 og 19. oktober 2005 samt det, som fremgår af Deres telefax af 5. december 2005.

Ministeriet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse. Deres klient kan således ikke gives opholdstilladelse i Danmark,

da han ikke var mindreårig på ansøgningstidspunktet, og da der ikke foreligger ganske særlige grunde.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for denne afgørelse.

Retsregler

Udlændingeloven er senest ændret ved lov nr. 403 af 1. juni 2005 og senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 826 af 24. august 2005.

Denne sag vedrører imidlertid reglerne i udlændingeloven, således som denne var bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juli 2003. Når der i denne afgørelse refereres til bestemmelser i udlændingeloven, er det derfor med henvisning til udlændingeloven, således som denne var bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juli 2003.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra c, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt. kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Af bemærkningerne til udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (Lovforslag nr. L 152 fremsat den 28. februar 2002, side 65-66) er nævnt følgende eksempler på situationer, hvor der vil kunne gives opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

"Det drejer sig navnlig om tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er muligt efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, men hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser – herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 – er nødvendigt at tillade familiesammenføring. Efter gældende praksis kan der endvidere i andre ganske særlige tilfælde efter en helt konkret vurdering meddeles tilladelse til familiesammenføring i tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er mulig efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1.

Der kan på den baggrund f.eks. meddeles opholdstilladelse i helt undtagelsesvise tilfælde, hvor der er tale om en forælder over 60 år til en herboende indvandrer, eller hvor der er tale om en ægtefælle til en herboende indvandrer, som ikke har haft tidsbegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, f.eks. hvor den herboende har opholdstilladelse som udsendelseshindret.

Der kan endvidere f.eks. meddeles opholdstilladelse i tilfælde, hvor en handicappet udlænding over 18 år risikerer at blive efterladt alene i hjemlandet, fordi resten af familien har fået opholdstilladelse her i landet, og den pågældende har været afhængig af familiens pleje og forsørgelse, eller hvor der er tale om et særlig kvalificeret søskendeforhold normalt i form af,

at en væsentligt ældre herboende søskende i en årrække forinden indrejsen i Danmark har fungeret som forælder og forsørger for en mindreårig søskende."

Det er en forudsætning for anvendelsen af § 9 c, stk. 1, 1. pkt, i forbindelse med opholdstilladelse som følge af familiemæssig eller lignende tilknytning, at tilknytningen går ud over, hvad selve slægtsforholdet normalt medfører, og at der kan anføres vægtige grunde for, at ansøgeren skal optages i den herboendes husstand. Afgørelsen heraf beror på en skønsmæssig præget vurdering, og opholdstilladelse gives efter praksis kun, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt, vil herudover for eksempel kunne finde anvendelse, hvis der er tale om en udlænding, som er født i Danmark og tidligere har haft et langvarigt ophold her i landet, eller såfremt der foreligger væsentlige helbredsmæssige eller humanitære omstændigheder, der gør, at der bør meddeles opholdstilladelse her i landet.

Det forhold, at en ansøger ikke opfylder betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, kan ikke i sig selv begrunde, at der gives opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Faktiske omstændigheder af betydning for afgørelsen

Deres klienter fader, den afghanske statsborger **Sagsøger 2**, fik den 29. april 2003 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den 5. juni 2003 indgav Deres klient ansøgning om opholdstilladelse her i landet under henvisning til sin herboende fader. Det fremgår af ansøgningsskemaet, at Deres klient er født i 1986.

I fotoskema og i spørgeskema til Udlændingestyrelsen, begge dateret den 23. september 2003, oplyste Deres klients fader, at Deres klient er født i 1986.

Den 13. oktober 2003 fik Deres klients moder opholdstilladelse i Danmark. Fem af Deres klients søskende har ligeledes opholdstilladelse her i landet.

Det fremgår af Retslægerådets udtalelse af 3. marts 2004 vedrørende Deres klient, at røntgenbilleder af hans knogler taget den 20. november 2003 viser en knogleudvikling svarende til 22 år eller derover, at en lægeundersøgelse af samme dato viste en kønsudvikling hos ham som hos en voksen mand, at det er sandsynligt, at han på ansøgningstidspunktet den 5. juni 2003 var over 18 år, og at tandudviklingen er i overensstemmelse hermed.

Ved brev modtaget af Udlændingestyrelsen den 16. marts 2004 oplyste Deres klients fader, at Deres klient er født den **Dato 1** 1986.

Ved brev af 19. april 2005 fremsendte De en kopi af Deres klients angivelige folkeregistreringsattest, hvoraf det fremgår, at Deres klient var 17 år i 2003. De fremsendte endvidere en oversigt over Deres klients og Deres

klients søskendes fødselsår, hvoraf det fremgår, at Deres klient er født i 1986.

Det fremgår af sagen, at Deres klient siden 2001 har boet i Pakistan.

Vurdering

Udlændingelovens 9. stk. 1. nr. 2:

Deres klient var ikke mindreårig på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse. Deres klient kan derfor ikke gives opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Ministeriet har herved lagt afgørende vægt på Retslægerådets udtalelse af 3. marts 2004 vedrørende Deres klient, hvoraf det fremgår, at det er sandsynligt, at han på ansøgningstidspunktet var over 18 år.

Det kan på baggrund af Retslægerådets udtalelse ikke føre til en ændret vurdering, at Deres klients fader og De har oplyst, at Deres klient er født i 1986, og at det fremgår af Deres klients angivelige folkeregistreringsattest, at Deres klient var 17 år i 2003.

De har anført, at lægelige udtalelser om alder er behæftet med en betydelig usikkerhed.

Ministeriet skal hertil bemærke, at Retslægerådet afgiver udtalelser i konkrete sager på baggrund af en vurdering af de foreliggende undersøgelser – som omfatter en tandundersøgelse, røntgenbilleder af hånd og håndled, røntgenbilleder af bækken, hofte og kraveben samt en somatisk undersøgelse af ansøger – og at Retslægerådet generelt i sine udtalelser til udlændingemyndighederne tager højde for en eventuel usikkerhed som aldersundersøgelserne måtte være behæftet med. Såfremt De har spørgsmål vedrørende Retslægerådets aldersvurderinger, skal ministeriet henvise Dem til at rette henvendelse til Retslægerådet.

Udlændingelovens 9 c. stk. 1, 1. pkt.:

Ministeriet finder, at Deres klient ikke kan gives opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Ministeriet har herved lagt vægt på, at der ikke ses at foreligge en helt særlig tilknytning mellem Deres klient og Deres klients herboende forældre, der ligger udover, hvad der følger af slægtskabet i sig selv.

Det bemærkes i den forbindelse, at Deres klient ikke er mindreårig, og at der ikke er oplyst om et særligt afhængighedsforhold mellem Deres klient og hans herboende forældre.

Hvad angår Deres anbringender om, at Deres klient som følge af, at han har levet hele sit liv med sin familie, opfylder betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, skal ministeriet bemærke, at det forhold, at et barn er opvokset hos sine forældre ikke i sig

selv udgør en sådan særlig familiemæssig tilknytning, som er omfattet af bestemmelsen. Det bemærkes endvidere – som også anført i retsreglafsnittet ovenfor – at det forhold, at en ansøger ikke opfylder betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, ikke i sig selv kan begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Ministeriet finder, at der ikke i øvrigt foreligger oplysninger om Deres klients personlige, herunder helbredsmæssige forhold, der kan begrunde, at Deres klient gives opholdstilladelse.

Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at Deres klient har oplyst, at det ikke er muligt for ham at arbejde, tjene penge eller studere i Pakistan, da generelle socioøkonomiske forhold ikke kan begrunde en opholdstilladelse efter bestemmelsen.

I Deres brev af 19. oktober 2005 har De henvist til ministeriets notat af 2. marts 2005.

Ministeriet kan oplyse, at dette notat indeholder en beskrivelse af ministeriets praksis efter den daværende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, og at notatet er udarbejdet til brug for Kammeradvokaten i en konkret udlændingesag. Notatet af 2. marts 2005 har således ikke karakter af et generelt praksisnotat, og det figurerer derfor ikke på ministeriets hjemmeside.

For så vidt angår Deres henvisning til sagerne 1-70-344.140 og 1-70-360.110 skal ministeriet bemærke, at ministeriet efter en gennemgang af sagerne ikke finder, at sagerne og nærværende sag er sammenlignelige.

Ministeriet skal endvidere oplyse Dem om, at ministeriet ikke kan kommentere de pågældende sager, da ministeriet ikke ses at have modtaget en fuldmagt om, at ministeriet kan udtale sig i de pågældende sager i forbindelse med behandlingen af Deres klients sag.

...”

Sagen blev, for så vidt angår afslaget efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indbragt for Københavns Byret efter udlændingelovens § 52.

Københavns Byret stadfæstede den 7. juni 2006 afslaget på ansøgning om opholdstilladelse. Af begrundelsen fremgår:

”

På baggrund af Retslægerådets udtalelse af 3. marts 2004 sammenholdt med de øvrige foreliggende oplysninger i sagen lægger retten til grund, at Sagsøger 1 ikke var mindreårig på

ansøgningstidspunktet den 5. juni 2003, men at han på dette tidspunkt var over 18 år.

Betingelserne for opholdstilladelse efter den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juni 2003, foreligger derfor ikke opfyldt, hvorfor Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afslag af 14. december 2005 stadfæstes.
..."

Kendelsen er ikke påkæret.

Sagsøgerne har under forberedelsen anmodet om, at det tillades sagsøgerne som ny påstand og anbringende at fremføre, at sagsøgtes afgørelse af 14. december 2005 ophæves tillige for den del, der vedrører den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 2 (lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juli 2003), og at om der på ny skal indhentes en udtalelse fra Retslægerådet vedrørende sagsøgerens alder.

Landsretten afviste ved kendelse af 10. oktober 2006 dette. Af kendelsen fremgår:

"...

Den 7. juli 2006 afsagde Københavns Byret kendelse i en sag, hvorunder **Sagsøger 1** havde nedlagt påstand om, at Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afslag af 14. december 2005 på ansøgning om opholdstilladelse i medfør af den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 2, blev ophævet og hjemvist til fornyet behandling.

Til brug for ministeriets afslag på opholdstilladelse havde ministeriet henvist til udtalelse af 3. marts 2004 fra Retslægerådet, hvoraf fremgik vedrørende sagsøgeren blandt andet:

"...

Røntgenbilleder af knogler taget den 20. november 2003 viser en knogleudvikling svarende til 22 år eller derover. Ved lægeundersøgelse samme dato var højde og vægt ikke anført. Kønsviklingen var som hos en voksen mand. Det er sandsynligt, at ansøgeren på ansøgningstidspunktet den 5. juni 2003 var over 18 år gammel.

Tandudviklingen er i overensstemmelse hermed.

..."

Af begrundelsen i Københavns Byrets kendelse fremgik blandt andet,

...

Byretten stadfæstede på den baggrund ministeriets afgørelse af 14. december 2005.

Kendelsen er ikke påkæret.

Når henses hertil samt til, at Retslægerådet én gang har udtalt sig om sagsøgerens alder, finder landsretten ikke, at de af sagsøgeren fremsatte begæringer om udvidelse af påstand og anbringende samt fornyet udtalelse fra Retslægerådet kan tages til følge.”

Under sagen er der forevist originalt identitetskort og pas.

Forklaringer:

Sagsøger 1 (Sg. 1)

Sagsøger 3 har blandt andet forklaret, at hun boede i Logar provinsen i Afghanistan sammen med sin mand. Hun har været gift i 30 år og har 11 børn. Der gik ca. 2 år, fra hun indgik ægteskabet, til det første barn blev født. **Sg. 1** er hendes femte barn, og han blev efter vestlig tidsregning født i 1986. Efter ægtefællens fængsling blev hun boende i huset, men flygtede senere til Pakistan og tog ophold i en flygtningelejr. Hun fik gennem familien kontakt med manden, der var kommet til Danmark. Det var hendes ældste søn, **Sg. 1**, der udfyldte ansøgningspapirerne sammen med en anden person. De fik oplysningerne om børnenes alder ved henvendelse gennem familien til registreringskontoret i deres hjemprovins.

Vidne 1 har blandt andet forklaret, at han kom endeligt til flygtningelejren i Pakistan, sammen med familien, i 2001. Indledningsvist forklarede han, at hans fødselsdag var den **Dato 1** 1987, men ændrede under sin forklaring senere dette, til den **Dato 2** 1987. Hans storebror, **Sg. 1**, er født den **Dato 1** 1986. Billederne på registreringsbeviserne blev sendt til familien i Afghanistan, der fremskaffede dokumenterne ved henvendelse til de lokale afghanske myndigheder i Logar.

Vidne 2 har blandt andet forklaret, at hun er 14 år gammel og skal begynde i syvende klasse. **Sg. 1** er hendes storebror og han er født i 1986.

Vidne 3 har blandt andet forklaret at hun er 15 år og er født i 1991. **Sg. 1** er hendes storebror og han er født i 1986.

Anbringender:

Under sagsøgernes procedure afskar Landsretten sagsøgerne fra at procedere spørgsmålet om sagsøgers alder, idet sagen, for så vidt angik den dagældende udlændingelovens § 9, stk. 1. nr. 2, og herunder sagsøgerens alder ikke var til genstand for prøvelse.

Landsretten afsagde herefter efter begæring, følgende kendelse:

”Ved Københavns Byrets upåkærede afgørelse af 7. juni 2006 er der retskraftigt taget stilling til, om sagsøger 1 på ansøgningstidspunktet var over 18 år.

Da sagen for Landsretten alene omhandler sagsøgtes afgørelse efter den dagældende udlændingelovs § 9c, stk. 1, 1. pkt., tillades det ikke sagsøgerne at fremkomme med anbringender, der alene vedrører sagsøger 1's alder.”

Sagsøgernes advokat erklærede herefter, at der i øvrigt ikke forelå særlige grunde, og afstod derefter fra yderligere procedure.

Sagsøgte frafaldt på dette grundlag at procedere sagen.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Sagen for landsretten vedrører alene spørgsmålet, om hvorvidt der er grundlag for at tilsidesætte det skøn, som Ministeriet foretog efter udlændingelovens § 9c, stk. 1., 1. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juli 2003.

Da sagsøgerne har erklæret, at der, bortset fra alder, ikke foreligger særlige grunde i øvrigt, har landsretten herefter ikke grundlag for at tilsidesætte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afgørelse.

Der er ved fastsættelsen af sagens omkostninger taget hensyn til sagens udfald og sagens omfattende omfang, herunder skriftveksling vedrørende nye påstande, anbringender og beviser samt omkostninger til sagsøgtes materialesamling.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Sagsøgte, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, frifindes.

I sagsomkostninger betaler sagsøgerne, **Sagsøger 1**, **Sagsøger 2**
Sagsøger 3 og **Sagsøger 3** solidarisk inden 14 dage 30.000 kr. til sagsøgte.

(Sign.)